

Този, който минаваше за тъкъвъ, бѣше единъ великанъ. Баща ти нѣкога го бѣше спасилъ отъ нещастие. Но той му се отплати, като го уби, заграби му богатството, а тебъ и майка ти прати да се скитате по свѣта. Освенъ това, той заклѣ майка ти, да не издава тайната, защото въ противенъ случай ще ви убие и двамата. И азъ не можахъ да ви помогна, защото моята сила се върна едва въ деня, когато ти продаде кравата. Азъ бѣхъ тая, която те накара да вземешъ боба, азъ помогнахъ на стѣблото да израсте, азъ ти внушихъ да се изкачишъ тука при мене. Защото тука живѣе проклетиятъ великанъ, който уби твоя баща. Ти трѣбва да отмъстишъ и да освободишъ вече свѣта отъ това чудовище. Азъ ще ти помогна. Всичко, каквото той има, принадлежи на баща ти и ти трѣбва да си го вземешъ. Сега сбогомъ! Върви направо, докато видишъ кжщата на великана. Азъ ще ти помагамъ, но ти самъ трѣбва да видишъ, какзо ще направишъ. Сбогомъ! Не казвай на никого, дори на майка си!

Янко послушалъ феята и тръгналъ на пѣтъ. Привечеръ той стигналъ една голѣма кжща, предъ която седѣла стара жена. Янко я поздравилъ и я помолилъ да го прибере да пренощува вжтре.

Тя се очудила много, защото човѣшко сжщество не било минавало отдавна край тѣхъ. Всички знаели, че нейниятъ мжжъ, великанътъ, ядѣлъ човѣшко месо, стига да му се падне.

Като чулъ това, Янко много се изплашилъ, но пакъ помолилъ жената, да го прибере вжтре и да го скрие, поне за една нощъ. Жената била милостива и го пустнала вжтре. Тѣ минали презъ една обширна зала, която била много богато наредена. Следвали други стаи, сжщо така обширни и разкошни, но всички били праздни и запустѣли. После минали презъ една полутъмна галерия, въ страни на която стояла желѣзна решетка. Задъ тази решетка били хвърлени въ тъмница жертвитѣ на великана, които той се готвѣлъ да изяде. Тѣ пѣшкали и молѣли да ги пустнатъ на свобода. Янко потрепералъ, но решилъ да не се издава, че го е страхъ. Жената го завела въ кухнята,